

Lekker brood, wie bakt dat eigenlijk?

Iedereen wil wonen, maar niemand is geïnteresseerd in het wel en wee van een corporatie. Hooguit de mensen die er werken. Het is vergelijkbaar met de bakker om de hoek. Zijn brood is lekker, maar verder gaat de interesse van de klanten niet. In 1993 is de minimumprijs van brood afgeschaft. Volgens Economische Zaken is de kwaliteitsafvlakking uitgebleven en productvernieuwing het resultaat. Ook het doorbreken van het aannemerskartel heeft geleid tot fellere concurrentie en lagere prijzen. Dus waarom zou de markt zijn werk niet doen in de sociale sector. Politiek/maatschappelijk een interessante vraag. Het antwoord geeft de politiek dit najaar en het kan wel eens storm betekenen.

Aldert Dreimuller

De Agenda van Remkes is eind april uitgebracht. Ruim voor de vakantie. Tijd genoeg voor bijeenkomsten en congressen. Een interessante was het SBO-congres Nota Wonen in de 21e eeuw op 22 mei met Ben Kempen als dagvoorzitter. Hij opende als vanouds, scherp en met een wijze cynische ondertoon. De aanval is tenslotte de beste verdediging. De Agenda heeft weinig visie en wat is een woondienstenconsessiesysteem eigenlijk, aldus Ben Kempen. Hij weet dat het moeilijk is de toekomst te voorspellen. Zeker op een historisch omslagpunt. Maar de volkshuisvesting zal toch niet wegens succes moeten verdwijnen? Zoveel is wel duidelijk, Ben Kempen gaat uit van een behoedzame koerswijziging in plaats van een geheel nieuw concept. Het enige dat de sector mist is immers maatschappelijke en daardoor politieke steun.

Maar daar gaat het wel om. Het ontbreken van maatschappelijke - en dus politieke - steun zal voor een hete herfst zorgen. Maatschappelijke steun bepaalt de koers die de Staatssecretaris kan uitzetten. Daarbij houdt hij rekening met de politieke barometer. De druk wordt opgebouwd door de prestaties van de corporaties zelf, zoals de aankoop van de panden van OIBIBIO, spraakmakende herstructurering (Far West), de verkoop van woningen (waarvoor eigenlijk?), Colonnade, het visitiestelsel, 36 uur werken en vrijdags dicht en geslaagde en afgeketste fusies. Ook de ambtelijke top van VROM wijst erop dat alleen prestaties tellen. Hoewel zij hun twijfels hebben bij de verdere privatisering zijn ambtenaren van Economische Zaken van mening dat consumenten van marktwerking kunnen profiteren. Zij wijzen op de positieve effecten bij aannemers, notarissen en makelaars, dus waarom ook niet bij corporaties?

Remkes zoekt naar een haalbare toekomst. Hij tast met De Agenda de aspecten af die in discussie dit najaar een rol spelen. Hij geeft de sector de kans met voorstellen te komen. Voor een sector bestaande uit meer dan 700 verschillende bedrijven en even zovele meningen, is het echter zeer moeilijk om met één stem te spreken. Uit de te verwachten diversiteit aan reacties zal de politiek eenvoudig de door haar gewenste toekomst destilleren. Dat die toekomst bereikt kan worden via een beperkte koerswijziging valt dan te betwijfelen.

Dit artikel is gepubliceerd in *R & O* September 1999

